

ger her i Salen, enten fra Regjeringen eller fra Andre, faaet den Betryggelse, som jeg maa ansee nødvendig for mig, for at kunne stemme for et Lovforslag, som giver Regjeringen en faa betydelig Bemyndigelse og Handlefrihed som det her foreliggende. Seg anfaae det for nødvendigt at søge at forskaffe mig denne Betryggelse, da jeg havde Grund til at formode, at der i det nærværende Ministerium er Mænd, som om denne Slags Forhold nære en anden Forestilling end den, jeg bekjender mig til; jeg skal dog ikke indlade mig paa, om deres Forestilling eller min er den rigtige eller urigtige, det vil jeg lade staae hen; jeg bilder mig ind, at deres er den urigtige. — Der er ved Loven, som bestemmer Tverbanens Anlæg, givet Regjeringen Ret til at afflutte Contract om en Tverbane, paa visse Betingelser. Blandt disse Betingelser er den, at i Betaling for det Arbejde, der skal udføres, gives en Rentegaranti for Actier til et Bøh af 8,000,000 Rd. Derfor nu Regjeringen istedetfor at afflutte Contract paa denne Maade havde affluttet den ved at give constant Betaling istedet for Garantii, eller Contanter istedet for Papirer, da er det utvivlsomt, at den derved vilde have overfæret den Myndighed, som den havde ved Loven, og kun havde ved Loven. Men naar nu Regjeringen, idet den har givet eller vil give denne Rentegaranti for Actier til en Sum af 8,000,000 Rd., samtidigt gaaer hen og kjøber disse Actier til en vis bestemt Priis, da gjør den derved en Forretning, som svækker Betydningen af de Vilkaar, paa hvilke det hele Foretagende skulle affluttet; thi Actierne faae en ganske anden Betydning, end ved Bestemmelserne angaaende Rentegarantien er meent, og en ganske anden Virkning, naar de gaae over til at blive Regjeringens eller Statskassens Eiendom. Der er affluttet en Contract af denne Natur, skjøndt ingenlunde om den hele Sum eller saaledes, at de 8 Millioner rentegaranterede Actier skulde være kjøbt med 8 Millioner Rd. Nei! dette er ikke skeet, men der er affluttet en Overenskomst om Købet af indtil 2½ Millioner Rd. af disse Actier, og dette er Noget, som jeg skal tillade mig at ansee for at være uberettiget. De Mænd, som have affluttet dette Køb, maa naturligtviis have anset sig for berettigede dertil

og anset det for at være til Nytte for Staten; thi de ere Mænd af den Betskaffenhed, at man om deres Charakter ikke kan nære den mindste Tvivl, og som ved deres tidligere Liv ere tilfredede imod en hvilken som helst Mistanke og imod enhver som helst Tvivl om, at de kunde have gjort det af andre end rene Motiver. Men netop derfor er det Exempel, der af dem er givet, overmaade farligt; thi hvad der er skeet, er ikke blot en Afvigelse fra det, der er tilladt ved Loven, men et Skridt ind paa en anden Bane, nemlig et Skridt ind paa at spille med Statens Penge i Papirer. Det er en Maade, som i andre Lande har ført til Fordærvelse, og som vi ogsaa tidligere have kendt noget til hos os; det er en Pest, som jeg gjerne vilde holde udenfor Danmark. Jeg tror, at idet jeg omtaler og har bragt denne Hazard paa Bane, har jeg givet Folkethinget og Publicum en vis Betryggelse imod, at Sligt kan gjentages, og jeg har derfor ikke villet indlade at appellere til den offentlige Menings Bistand for at standse; hvad der i og for sig selv er saa fordærveligt. — Efter hvad der er mig bekjendt, er der sluttet Accord om at kjøbe disse Papirer til 90 Procent, og der er saaledes kjøbt et Papir, som endnu ikke eksisterer paa Markedet, og om hvis Værdi der vistnok hersker meget forskellige Meninger; jeg har endnu ikke hørt nogen Mening udtale sig derhen, at de skulle faae en saa høi Værdi. Det er jo imidlertid muligt, at det kan skee, thi der er mange Maader at drive Papirer tilveirs paa; det er imidlertid Forretninger, som vi endnu ikke i nogen synderlig Grad kjende i Kjøbenhavn; paa Pariser-Børsen og andre Børser kjender man Maader, hvorpaa man kan drive saadanne Papirer op, saa de i Diebliffet faae en høi Værdi; men de, der have kjøbt et saadant Papir, bestinde sig bagefter meget ilde derved. Det er, hvad jeg har at sige om denne Sag.

Under en tidligere Forhandling har den ærede Indenrigsminister i de Yttringer, hvori han beklagede de Udtalelser, jeg havde brugt, og hvorved jeg vilde fremkalde betryggende Yttringer fra hans Side, udtalt sig, som om han slet ikke havde forstaaet mig; den ærede Indenrigsminister fandt sig foranlediget ti